

INCOERENȚA DIN SISTEMUL CONTABIL AL REPUBLICII MOLDOVA

Dr., Liuba BRÎNZILA
„Audit Avansat” SRL, Republica Moldova
l.brinzila@yahoo.com

Abstract. *Accounting is a component part of the management information system within an entity. In modern management, traditionally, systematized accounting information is used, according to its usefulness. In so doing, accounting is the instrument by which the basic information needs of internal and external users are realized, thus constituting the most important source of information in the economic whole of a country.*

According to the accounting principles, in order for the information provided by the accounting system to be useful, it must meet the criteria of authenticity, neutrality, essentiality, comparability and clarity. Only in this way can accountancy be a credible pillar of data provision with considerable importance in making economic decisions.

Using an empirical research methodology and, for the most part, a comparative study, the results show that the accounting system in the Republic of Moldova mostly does not embody the exigencies and norms imposed by the international accounting regulations, a phenomenon that generally disfavors the economic process, and, respectively, unbalance the authenticity of the data.

This article makes an incurs in accounting by compliance, presenting its links with all international norms and practices. The main factors that degrade the accounting system in the Republic of Moldova are named.

Keywords: *accounting system, accounting standards, financial situations, accounting principles, entity.*

JEL CLASSIFICATION: G 3

În ansamblul economic, contabilitatea este pilonul central al unei țări, fiind principalul sistem informațional în furnizarea de date economice și financiare.

Contabilitatea, ca domeniu, care cuprinde întreg sistemul economic, nucleul acestuia fiind entitățile economice, trebuie să fie percepută în avantajul acestora, și nu în defavoarea lor.

O informație financiară de calitate, aflată la dispoziția principalilor gestionari ai unei entități, utilizată adecvat, poate conduce doar la obținerea de beneficii economice viitoare.

Însă, practica dovedește că, calitatea informațiilor financiare la nivel național nu este în raport de simetrie cu Directiva europeană privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, obiectivul căreia este conceperea și elaborarea unor reglementări de înaltă calitate, în scopul respectării principiilor subsidiarității și proporționalității, și garantării că, sarcinile administrative sunt proporționale cu beneficiile pe care le aduc.

Pentru a pătrunde în esența problemei, considerăm necesar abordarea principalelor norme legale aferente sistemului contabil din Republica Moldova, expuse mai jos.

1. *Legea contabilității.* Scopul legii este stabilirea cadrului juridic, a cerințelor unice și a mecanismului de reglementare a contabilității și raportării financiare [1, art.1].

În conformitate cu legea contabilității, reglementarea contabilității cuprinde:

- asigurarea normativă și aplicarea cerințelor unice ale contabilității și raportării financiare pentru entități, indiferent de tipul activității economice;
- corespunderea prevederilor SNC, SNCSP sau normelor metodologice aprobate de Ministerul Finanțelor pentru sectorul bugetar nivelului de dezvoltare economică a țării și cerințelor utilizatorilor situațiilor financiare;

- asigurarea condițiilor necesare pentru aplicarea unică a standardelor de contabilitate, inclusiv a IFRS, sau a normelor metodologice aprobate de Ministerul Finanțelor pentru sectorul bugetar;
- stabilirea normelor contabile și de raportare financiară pentru entitățile micului business;
- stabilirea cerințelor privind respectarea normelor contabile și raportării financiare [1, art.9].

Conform legii contabilității principalele organe de reglementare sînt Guvernul și Ministerul Finanțelor Republicii Moldova.

Guvernul are următoarele competențe:

- asigură aplicarea unei politici unice în domeniul contabilității și raportării financiare;
- este responsabil de publicarea oportună a IFRS și actualizărilor aferente în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și de plasarea acestora pe pagina web oficială a Ministerului Finanțelor. IFRS și actualizările aferente se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova periodic, în dependență de volumul actualizărilor efectuate. IFRS și actualizările aferente se plasează pe pagina web oficială a Ministerului Finanțelor în termen de o lună de la data recepționării actualizărilor;
- este responsabil de aducerea prevederilor SNC în concordanță cu prevederile directivelor Uniunii Europene și cu IFRS valabile în termen de 6 ani de la intrarea în vigoare a legii contabilității;
- poate delega responsabilitățile sale unui minister sau consiliu independent pentru standarde de contabilitate, ale cărui statut și componență le aprobă [1, art.11].

Din „competențele” atribuite Guvernului, poți ajunge la concluzia că acestea sunt niște competențe manipulatorii, atribuite în bătaie de joc.

Competențele Ministerului Finanțelor în reglementarea contabilității includ:

✓ elaborează, examinează, aprobă și publică:

- Standarde Naționale de Contabilitate;
- Standarde Naționale de Contabilitate pentru Sectorul Public și norme metodologice pentru sectorul bugetar;
- regulamente, instrucțiuni, indicații metodice, reguli și comentarii;
- Planul general de conturi contabile;
- formulare de documente primare, registre contabile și norme metodologice de întocmire și utilizare a acestora

✓ reprezintă interesele Republicii Moldova în organizațiile internaționale în domeniul contabilității și raportării financiare;

✓ creează grupe de lucru pentru elaborarea actelor normative, prevăzute mai sus;

✓ acordă entităților ajutor metodologic în aspectele problematice ale contabilității și raportării financiare [1, art.11].

Remarcăm că, sursele de finanțare a grupelor de lucru pentru elaborarea și actualizarea actelor normative sus enumerate sînt prevăzute distinct în devizul de cheltuieli al Ministerului Finanțelor [1, art.11].

Analizînd competențele de bază ale Ministerului Finanțelor privind reglementarea contabilității în sectorul corporativ, se constată că, competențele de bază ale acestuia se limitează la crearea grupelor de lucru, *finanțarea cărora este prevăzută distinct în devizul de cheltuieli al Ministerului Finanțelor*, precum și la publicarea IFRS și actualizărilor aferente în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și plasarea acestora pe pagina web a instituției respective, „*competențe*”, *preluate de la Guvern*.

Încă o sarcină „importantă” este *acordarea entităților ajutor metodologic în aspectele problematice ale contabilității și raportării financiare*. La acest subiect este de remarcat că, atunci cînd Ministerului Finanțelor i-a fost solicitat, în mod oficial, să ofere explicații ce reprezintă în sine aspectele problematice ale contabilității și raportării financiare, și după ce criteriile acestea se determină, organul respectiv, nu a fost capabil să ofere nici un răspuns. A fost solicitat răspuns și la alte întrebări aferente competențelor sale, la care, răspuns justificat și întemeiat, acest organ nu a fost capabil să

prezinte. Astfel, s-a dovedit că competențele Ministerului Finanțelor sînt „imaginare”, altfel spus, sînt niște invenții stabilite, în scopul manipulării opiniei publice, inclusiv, a reprezentanților domeniului contabil. *În context, apare întrebarea, pentru ce consumă banul public acei „reglementatori” ai domeniului contabil din cadrul Ministerului Finanțelor?*

2. *Regulamentul cu privire la Consiliul consultativ pe lângă Ministerul Finanțelor.* Pentru a „stimula procesul reglementării” în Republica Moldova se instituie un Consiliu consultativ pe lângă Ministerul Finanțelor, avînd drept obiectiv asigurarea perfecționării sistemului contabilității și raportării financiare [2, pct.4]. Obiectivele și sarcinile de bază ale consiliului aferente reglementării contabilității în sectorul corporativ, fiind următoarele:

- contribuirea la dezvoltarea contabilității și raportării financiare, prin elaborarea/actualizare standardelor naționale de contabilitate în sectorul public (în continuare - SNCSP) și a standardelor naționale de contabilitate (în continuare - SNC) în baza standardelor internaționale;

- examinarea proiectelor SNC, SNCSP, Planului general de conturi contabile, regulamentelor, instrucțiunilor, indicațiilor metodice, regulilor și comentariilor, altor acte normative ce reglementează ținerea contabilității și întocmirea situațiilor financiare;

- promovarea și acceptarea spre aplicare a unui set unic de SNC, SNCSP de calitate înaltă, inteligibile și cu un caracter executoriu, prin care se va stabili ca situațiile financiare și alte rapoarte să conțină informații calitative, transparente și comparabile, astfel încît utilizatorii să aibă posibilitate să-și fundamenteze deciziile economice;

- depistarea contradicțiilor și recomandarea soluțiilor optime pentru realizarea corespunderii SNC, SNCSP cu standardele internaționale;

- înaintarea spre examinare și aprobare în modul stabilit a proiectelor de regulamente, instrucțiuni, indicații metodice, reguli și comentarii din domeniul contabilității și raportării financiare;

- examinarea propunerilor parvenite de la autoritățile administrației publice centrale și locale, Serviciul Fiscal de Stat, Comisia Națională a Pieței Financiare, Banca Națională a Moldovei, instituțiile publice și entități cu privire la perfecționarea contabilității și a modului de întocmire a registrelor contabile (cu excepția entităților care aplică Standardele Internaționale de Raportare Financiară);

- examinarea formularelor de documente primare, registrelor contabile, situațiilor financiare și normelor metodologice de întocmire și utilizare a acestora;

- examinarea problemelor parvenite de la entități ce țin de perfecționarea formelor de organizare și a metodelor de ținere a contabilității;

- acordarea ajutorului consultativ la implementarea actelor legislative, standardelor de contabilitate și altor acte normative aferente ținerii contabilității și întocmirii situațiilor financiare;

- soluționarea altor probleme ce țin de perfecționarea contabilității și raportării financiare în Republica Moldova și care necesită o examinare colegială. [2, pct.5],

Remarcăm că, sursele de finanțare ale Consiliului consultativ sînt prevăzute distinct în devizul de cheltuieli al Ministerului Finanțelor.

Credem că, în cazul în care, acest așa – zis consiliu consultativ, ar fi înfăptuit sarcinile și obiectivele sus menționate, sistemul contabil nu ajungea într-o asemenea stare dezastruoasă. În acest context, ținînd cont de *situația destul de dificilă din sistemul contabil în sectorul corporativ*, precum și de *obiectivele și sarcinile manipulatorii* ale acestui consiliu, am solicitat în mod oficial, prin intermediul Ministerului Finanțelor să ofere răspuns la anumite întrebări aferente competențelor care le sunt atribuite, *dar răspunsul care nu a fost oferit, a fost fără răspuns...* Astfel, s-a dovedit că, instituirea acestui consiliu urmărește scopul însușirii surselor financiare din bugetul statului, iar sarcinile și obiectivele lui sînt doar manipulări.

3. *Planul de dezvoltare a contabilității și auditului în sectorul corporativ pe anii 2009 – 2014, cu costuri de 5 285 271 euro.* În scopul „realizării” Legii contabilității și a Legii privind activitatea de audit, se aprobă Planul de dezvoltare a contabilității și auditului în sectorul corporativ pe anii 2009-2014. Inițial, planul a fost aprobat pe anii 2009 – 2011, iar ulterior, fără argumente întemeiate, anii au fost modificați în 2009 – 2014 [3]. Apare întrebarea, de ce a fost modificată perioada? Răspuns, la întrebarea dată, nu a fost oferit de organele responsabile de asemenea modificări.

Planul respectiv, menționează că acesta constituie un *document conceptual care determină prioritățile de dezvoltare a contabilității și auditului în Republica Moldova și stabilește măsurile și acțiunile necesare pentru realizarea acestor priorități* [4, pct.1].

Iar obiectivul general al Planului, constă în îmbunătățirea calității raportării financiare a entităților din Republica Moldova, ceea ce va avea un impact semnificativ și pozitiv asupra economiei naționale, datorită:

- fortificării stabilității financiare a țării și reducerii riscului crizelor pieței financiare;
- contribuției la investițiile externe directe;
- facilitării accesului întreprinderilor mici și mijlocii la credite prin micșorarea costurilor informației financiare și a dobânzilor aferente;
- creșterii veniturilor bugetare prin colectarea impozitelor și taxelor calculate în baza informațiilor contabile;
- ameliorării procesului de monitorizare și exercitare a controlului asupra activității întreprinderilor de stat;
- creării posibilității de a evalua și a lua decizii rezonabile de către investitori privind perspectivele de dezvoltare a entităților;
- asigurării accesului liber al tuturor categoriilor de utilizatori la informația aferentă activității entităților, promovînd, astfel, dezvoltarea activă a piețelor de capital;
- susținerii integrării economice a statului în Uniunea Europeană (UE), atît la nivel regional, cît și la nivel global [4, pct.2].

Se mai menționează că, *implementarea Planului va contribui la diminuarea influenței economiei tenebre prin combaterea tranzacțiilor nelegale și corupției* [4, pct.4]. Însă, în fapt, s-a dovedit că acest plan este unul *dubios și cu maniere corupte*.

Pentru „implementarea” planului se prevăd costuri estimate în mărime de 5 285 271 euro, fi acoperite atît din surse interne, cît și externe, sumă care parcă ar trebui să „deranjeze” pe cei responsabili de adoptarea unui asemenea plan.

Costurile respective aferente „priorităților strategice de dezvoltare a contabilității și auditului” se divizează în trei categorii:

- costuri aferente consultațiilor, elaborărilor și implementărilor, care cuprind cheltuieli aferente consultanților străini și locali; membrilor grupurilor de lucru privind elaborarea și implementarea reglementărilor contabile și de audit; actualizării și publicării acestora; elaborării materialelor didactice; schimburilor de experiență, etc.;
- costuri privind instruirea, la care se referă cheltuielile de instruire profesională continuă a contabililor, auditorilor, funcționarilor publici, inclusiv a colaboratorilor organelor fiscale și de drept;
- costuri de echipament IT, care includ cheltuieli de procurare a hardware, software și utilizarea echipamentului tehnic [4, pct.29].

Structura costurilor de implementare a planului este prezentată în tabelul de mai jos.

Tabelul 1. Costurile de implementare a Planului de dezvoltare a contabilității și auditului în sectorul corporativ pe anii 2009 - 2014

Costuri, MDL/EURO							
Priorități naționale	Consultații, elaborări, implementări MDL/EURO	Instruire MDL/EURO	Echipament IT MDL/EURO	Cheltuieli manageriale MDL/EURO	Total MDL/EURO	inclusiv	
						din surse externe	din surse bugetare
Ameliorarea cadrului normativ de raportare financiară	28 838 278/ 2 059 877	0	0		28 838 278/ 2 059 877	27 866 478/ 1 990 462	971 800/ 69 415
Fortificarea principalelor instituții responsabile de raportarea financiară	5 686 422/ 406 173	1 123 458/ 80 247	22 469 132/ 1 604 938		29 279 012/ 2 091 358	28 626 812/ 2 044 772	652 200/ 46 586
Sprijinirea profesiei de auditor	1 555 554/ 111 111	0	216 048/ 15 432		1 771 602/ 126 543	1 771 602/ 126 543	
Modernizare a învățământului, instruirii profesionale și informării publicului	3 041 976/ 217 284	6 222 216/ 444 444	0		9 264 192/ 661 728	9 264 192/ 661 728	
Managementul proiectului de implementare a Planului	0	0	190 120/ 13 580	4 650 590/ 332 185	4 840 710/ 345 765	4 840 710/ 345 765	
Total cost	39 122 230/ 2 794 445	7 345 674/ 524 691	22 875 300/ 1 633 950	4 650 590/ 332 185	73 993 794/ 5 285 271	72 369 794/ 5 169 270	1 624 000/ 116 001

Sursa: Planul de dezvoltare a contabilității și auditului în sectorul corporativ pe anii 2009 - 2014 [4, pct.30].

În cazul în care, încerci să analizezi și Acțiunile practice privind implementarea planului (Anexa 1 la plan), care cuprind: denumirea direcției de cheltuieli, costurile, sursele de finanțare, instituțiile responsabile, indicatorii de performanță, și să le suprapui cu situația reală din practica contabilă, din start, îți dai seama că, acest plan este o „fabricație” dubioasă, în scopul „însușirii cât mai reușite” a finanțării externe și a surselor bugetare”, de către cei implicați în acest *calambur*.

În scopul „introducerii unui sistem riguros” de aplicare a cadrului normativ actualizat de raportare financiară se fortifică și anumite instituții.

Astfel, Ministerul Finanțelor este principala instituție statală „responsabilă de reglementarea contabilității și auditului”, incluzând și anumite subdiviziuni, principala fiind așa – zisa direcție de reglementare a contabilității și auditului în sectorul corporativ. Însă, în realitate, obiectivele de bază ale acesteia, constau doar în *asigurarea procesului de implementare a IFRS (de care habar nu au) și*

crearea și finanțarea grupurilor de lucru pentru elaborarea SNC, a Planului general de conturi contabile și altor acte normative în domeniul contabilității și auditului. [4, pct.89]. Așadar, ca și conform legii contabilității, acțiunile Ministerului Finanțelor în reglementarea contabilității, se limitează doar la crearea grupelor de lucru, precum și la sustragerea finanțărilor externe și a surselor bugetare prevăzute în acest scop.

4. *Standardele Naționale de Contabilitate (SNC) [5].* Standardele contabile au o importanță semnificativă în relațiile economiei de piață, fiind instrumentul – cheie în comunicarea privind activitatea economico-financiară a entității, precum și funcția esențială în luarea deciziilor.

Conform principiilor generale contabile, pentru ca informația furnizată de sistemul contabil să poată fi utilă, ea trebuie să corespundă anumitor criterii: de autenticitate, neutralitate, esențialitate, comparabilitate și claritate. Însă asemenea criterii, standardele naționale de contabilitate nu întruhidează, fenomen care defavorizează enorm actualul sistem contabil.

La elaborarea SNC, contrar normelor contabile internaționale, a fost ignorat unul din cele mai esențiale fenomene, și anume, standardele nu sunt susținute de un Cadru general de raportare financiară, cadru, căruia îi este atribuită calitatea de referințial pentru elaborarea normelor contabile, precum și de instrument de coerență a normelor și practicilor contabile. Cadrul general conceptual de raportare financiară la nivel internațional, a fost elaborat, astfel, încât să poată fi aplicat unei serii de modele contabile și concepte de capital și de menținere a capitalului [6. pag.4]. Drept urmare, la nivel național trebuia să fie elaborat un cadru conceptual care să corespundă unor asemenea rigori.

În acest sens, apare întrebarea, pot fi oare elaborate SNC în lipsa unui asemenea important act, act, care trebuie să cuprindă conceptele și principiile teoretice ce alcătuiesc împreună sistemul de referință pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare? Cred că în sistemul contabil din Republica Moldova, *se poate...* Tot în acest context, poate fi formulată și o altă întrebare, poate exista un *sistem contabil credibil*, fără un cadru general conceptual de raportare financiară? Evident că poate „exista”, doar în sistemul contabil din Republica Moldova.

De asemenea, SNC sunt lipsite și de o bază legislativă ce ar justifica disensiunile majore dintre acestea și IFRS. Mai mult, în scopul eficientizării și depistării lacunelor privind aplicarea SNC în practica contabilă, acestea nu sînt bazate pe experiența unor entități - pilot, cerințe obligatorii prevăzute în așa – zisul plan de dezvoltare a contabilității și auditului în sectorul corporativ. Și nu numai, în standardele naționale se menționează că sînt elaborate în baza standardelor internaționale de raportare financiară (IFRS), însă din cuprinsul SNC, se constată că în cea mai mare parte se specifică doar denumirea IFRS, fără anumite abordări.

Astfel, cele sus relatate, dovedesc că, SNC nu sunt credibile, fiind niște *manipulări*, care pot afecta considerabil imaginea situațiilor financiare, și prin care s-a urmărit doar scopul însușirii cît mai „favorabil” a finanțărilor externe și a surselor bugetare prevăzute pentru „elaborarea” acestora.

Însă regretabil este faptul că, consecințele sunt suportate de entitățile care trebuie să aplice reglementările contabile în practică, dar nu de incompetenții din organele statutului, responsabile de sistemul contabil, care l-au transformat într-un *business dubios*.

Totodată, nici un organ al statului (Guvernul, Parlamentul, Curtea de Conturi) responsabile de afectiunea sistemului contabil din Republica Moldova nu au întreprins măsurile corespunzătoare, pentru a stopa acest fenomen defavorabil. Apare și întrebarea, de ce Curtea de Conturi nu a efectuat auditul asupra formării și utilizării finanțărilor externe și a surselor bugetare prevăzute în acest plan suspect, cu costuri de 5 285 271 euro, care conform competențelor sale era obligată să - l efectueze. Răspunsurile acestui organ la întrebările acordate oficial, în acest sens, au fost manipulatorii, astfel, încercînd să se eschiveze total de la înfăptuirea auditului. Iar pentru a se „apăra pe bune”, la sfîrșitul anului 2017 a fost inventată și aprobată o nouă lege privind organizarea și funcționarea Curții de

conturi din Republica Moldova, astfel, motivînd refuzul auditului și prin invenția unei noi legi de „funcționare” a acestui organ. Lucruri total banale, pentru care nimeni nu este atras la răspundere.

5. *Planul general de conturi contabile.* În plan se indică că, este elaborat în baza Standardelor Naționale de Contabilitate (SNC) și a altor acte normative contabile, ținînd cont de cerințele de prezentare a informațiilor în situațiile financiare și necesitățile informaționale ale entității. Acesta mai specifică că reglementează modul de înregistrare a faptelor economice în conturi, în funcție de conținutul economic al acestora [7]. Efectiv, aceste mențiuni constituie doar niște *manipulări*. În fapt, acesta redă doar simbolurile unor conturi contabile, lipsite de înțeles și conținut economic. Drept urmare, reflectarea operațiunilor economice prin prisma actualului plan de conturi, este dificil de perceput, fenomen, care poate contribui la denaturarea elementelor contabile din situațiile financiare, afectînd, astfel, poziția patrimonială și financiară a entității.

În opinia noastră, pentru ca planul de conturi aplicabil pentru entitățile care țin contabilitatea conform SNC, să fie în concordanță cu normele internaționale, utrna, în primul rînd de elaborat un plan de conturi în conformitate cu IFRS, iar în baza acestuia, să fie expus un plan de conturi, care să țină cont și de informațiile din SNC. Astfel, autoritățile statului trebuiau să respecte ierarhia de reglementare a operațiunilor economice aferente contabilității, și să nu fie impuse entitățile, care aplică IFRS, să elaboreze de sine stătător planuri de conturi proprii conform IFRS.

6. *Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS).* Rolul Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) este acela de a mijloci îmbunătățirea comunicării financiar - contabile, transparența și crearea unui mediu de afaceri sănătos și credibil, atât la nivel național, cât și la nivel global. Această cale de acces la IFRS garantează o mai bună concordanță între principii și reguli, care poate satisface mai bine raporturile care trebuie să existe între contabilitate și fiscalitate. În această ordine de idei, SNC trebuie să asigure convergență deplină cu IFRS. Nu poate exista nici o rațiune pentru care să se mențină diferențele dintre reglementările naționale și cele internaționale, cu excepția situațiilor în care standardele contabile trebuie în mod excepțional să se abată de la IFRS din motive juridice sau de raportul cost – beneficii. Referindu-ne la SNC, poate fi menționat că conținutul acestora se află la dimensiuni imense față de IFRS, iar acest fapt poate provoca nedumeriri enorme în conținutul situațiilor financiare.

De remarcat că, în conformitate cu Directiva europeană privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, situațiile financiare anuale ar trebui să fie pregătite pe bază prudencială și ar trebui să ofere o imagine fidelă a activelor, a datoriilor, a poziției financiare și a profitului sau pierderii întreprinderii. Este posibil în cazuri excepționale, ca o situație financiară să nu ofere o astfel de imagine fidelă atunci când se aplică dispozițiile prezentei directive. În astfel de situații, întreprinderea ar trebui să deroge de la astfel de dispoziții pentru a oferi o imagine fidelă. Statelor membre ar trebui să li se permită să definească astfel de cazuri excepționale și să stabilească regimul derogatoriu corespunzător aplicabil în cazurile respective. Prin cazuri excepționale ar trebui să se înțeleagă numai tranzacții foarte neobișnuite și situații neobișnuite, care nu ar trebui să aibă legătură, de exemplu, cu sectoare specifice întregi [8, art.9].

Un moment care provoacă *indignări* este și acela că organele statului pentru a se spăla pe mâni și cumva a mușamaliza dezastrul din sistemul contabil au „convenit” să abroge actuala lege a contabilității și să inventeze o altă lege (in vigoare din 01.01.2019). În acest sens, de remarcat că, atunci cînd legile elaborate de organele abilitate, corespund tuturor rigorilor legale, iar în timp apar oarecare probleme de a schimba unele soluții în actul legislativ, acestea se reduc la modificări și completări, dar nu la abrogarea în totalitate a actului respectiv. Ținînd cont de deficiențele organelor statale în elaborarea actelor normative, considerăm că scopul urmărit în invenția unei noi legi a contabilității a fost acela de a *spăla cît de cît urmele* dezastrului actual din sistemul contabil, și a iniția altul mai

„valoros”, iar prin asemenea acțiuni, pe cât e posibil a prosti și a manipula opinia publică, respectiv, și reprezentanții din domeniul contabil.

De remarcat că, în legea contabilității nouă (în vigoare din 01.01.2019), atribuțiile de reglementare a contabilității în Ministerul Finanțelor au rămas aceleași, ca și în actuala lege a contabilității. Principalele atribuții fiind: publicarea IFRS și a actualizărilor aferente în Monitorul Oficial al Republicii Moldova; crearea grupurilor de lucru pentru elaborarea și actualizarea actelor normative aferente contabilității (sursele de finanțare a acestora fiind prevăzute distinct în bugetul Ministerului Finanțelor), acordarea asistenței metodologice în domeniul contabilității și raportării financiare (în actuala lege, se specifică - acordarea entităților ajutor metodologic în *aspectele problematice* ale contabilității și raportării financiare) [9, art.8]. Iată, ce *atribuții importante* aparțin Ministerului Finanțelor, principalul organ de reglementare a contabilității și raportării financiare.

Din cele afirmate, poate fi concluzionat că, haosul în sistemul contabil din sectorul corporativ a atins punctul culminant. S-a ajuns pînă la aceea că o oarecare AO „Ecofin-Consult” *produce congrese de contabilitate*, invitînd ca „oaspeți de onoare” reprezentanții Ministerului Finanțelor, Academiei de Studii Economice a Moldovei (principalii coordonatori ai acestui sistem dubios) și alte „personalități notorii afiliate acestui haos”. Unde s-a ajuns...??? Cred că, s-a ajuns, întocmai, acolo unde trebuia să se ajungă...!!!

Din context, poate fi constatat cu certitudine că, *sistemul contabil din Republica Moldova este un proces - eșuat, transformat într-un business dubios și periculos!!!*

Drept urmare, din cele relatate, pot fi evidențiate următoarele **probleme**:

- incompetența și iresponsabilitatea organelor statale în asigurarea unei politici contabile credibile în sectorul corporativ, care să corespundă normelor internaționale;
- lipsa obiectivelor ce țin de reglementarea contabilității în cadrul Ministerului Finanțelor, principalul organ, responsabil de domeniul respectiv;
- discordanța enormă dintre prevederile SNC și prevederile IFRS;
- lipsa unui cadru conceptual de raportare financiară la nivel național;
- invenția unor acte dubioase aferente reglementării contabilității în sectorul corporativ, avînd scopul manipulării opiniei publice, și a reprezentanților acestui domeniu, în scopul *însusirii cît mai eficiente* a finanțărilor externe și a surselor bugetare prevăzute în acestea.
- lipsa unui plan de conturi contabile pentru entitățile care aplică IFRS și impunerea acestora să-l elaboreze de sine stătător, un fenomen care contravine logicii contabile;
- lipsa unui plan de conturi contabile, pentru entitățile care aplică SNC, elaborat prin prisma unui plan de conturi în conformitate cu cerințele IFRS;
- lipsa de încredere a utilizatorilor de informații, care în baza unor indicatori denaturați, pot lua decizii nefavorabile.

SOLUȚII:

- atragerea la răspundere, în conformitate cu normele legale, organele statului, responsabile de reglementarea contabilității în sectorul corporativ, pentru *crearea și menținerea unei situații defectuoase în sistemul respectiv*;
- elaborarea unui cadru conceptual de raportare financiară la nivel național, în corespundere cu normele internaționale;
- aducerea SNC în concordanță cu normele internaționale (IFRS);
- argumentarea realizării tuturor sarcinilor și obiectivelor *inventate* în „actele normative” aferente reglementării contabilității în sectorul corporativ, pentru care au fost înșușite finanțări externe și surse bugetare;

- efectuarea de către Curtea de Conturi a Republicii Moldova auditul privind modul de formare și utilizare a finanțării externe și a surselor bugetare prevăzute în *Planul de dezvoltare a contabilității și auditului în sectorul corporativ pe anii 2009 – 2014, cu costuri de 5 285 271 euro*.

- elaborarea unui plan de conturi în conformitate cu IFRS, pentru entitățile care aplică prezentele standarde;

- reexaminarea planului general de conturi contabile și aducerea acestuia în concordanță cu reglementările și practicile internaționale.

BIBLIOGRAFIE

1. Legea contabilității nr.113-XVI din 27.04.2007. În: Monitorul Oficial nr. 90-93, 2007, art.61.
2. Regulamentul cu privire la Consiliul consultativ pe lângă Ministerul Finanțelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 128 din 08.02.2008. În: Monitorul Oficial nr. 32-33, 2008, art.179.
3. Hotărârea Guvernului nr. 717 din 10.08.2010 Cu privire la aprobarea modificărilor și completărilor ce se operează în Hotărârea Guvernului nr.1507 din 31 decembrie 2008. În: Monitorul Oficial nr 148 -149, 2010, art. nr.811.
4. Planul de dezvoltare a contabilității și auditului în sectorul corporativ pe anii 2009 -2014, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1507 din 31.12.2008. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 10-11, 2009, art. 31.
5. Standardele Naționale de Contabilitate, aprobate prin Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 118 din 06.08.2013. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.233-237/1534, 2013. Monitorul Oficial nr.233-237/1534 din 22.10.2013.
6. Cadrul general conceptual de raportare financiară IASB (International Accounting StandardsBoard), 2010. Fundația IFRS. <http://old.mf.gov.md/actnorm/contabil/standartraport>.
7. Planul general de conturi contabile, aprobat prin Ordinul Ministrului Finanțelor nr.119 din 06.08.2013. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 233-237, art.1534.
8. Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi. În: Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 182/19, 29. 06. 2013. <http://www.justice.gov.md/file/Centrul%20de%20armonizare%20a%20legislatiei/Baza%20de%20date/Materiale%202014/Legislatie/32013L0034.pdf>
9. Legea contabilității și raportării financiare nr.287 din 15.12.2017. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.1-6/22 din 05.01.2018.